

Bilag til bet. o. lovf. vedr. røgfri miljøer i offentlige lokaler m.v.

må der være ro til at tage fat på de centrale og i yderste fald livstruende problemer, der er baggrund for placeringen på døgninstitutionen. Så må rygningen vente.

For det andet er døgninstitutioner børnene og de unges hjem, og kan være det i årevis. Dermed adskiller de sig fundamentalt fra f.eks. skoler, hvor børnene har en begrænset del af deres tid i en institution, der er et »offentligt rum«, adskilt fra deres private sfære. Døgninstitutionen er det sted barnet eller den unge lever hele sit liv – har sit privatliv, sin fritid, modtager sine besøg af venner og familie osv. Man kan ikke totalt fratage børnene og de unge mulighed for at have indflydelse på, om de i deres hjem vil foretage en i øvrigt lovlig handling. Eller om de vil acceptere, at deres gæster foretager den.

Døgninstitutioner har regler vedr. rygning og inddrager som nævnt rygning som et af de for-

hold, de skal arbejde med i forhold til børnene og de unge. Men man er nødt til at gøre det i en form og på et tidspunkt, hvor det er muligt i forhold til det overordnede pædagogiske og behandlingsmæssige mål. Gennemføres forbudet i den foreliggende form, vil man ikke få færre børn og unge til at ryge, men man vil komplicere et meget nødvendigt pædagogisk arbejde kraftigt. I værste fald så meget, at det bliver umuligt eller at barnet eller den unge forlader institutionen.

Socialpædagogernes Landsforbund skal derfor på det kraftigste henstille, at døgninstitutioner og lignende institutioner for børn og unge undtages fra loven. I stedet bør Sundhedsstyrelsen i samarbejde med de sociale myndigheder tage initiativer til at styrke det arbejde, institutionerne allerede i dag laver for at mindske børnene og de unges rygning.

Med venlig hilsen

KIRSTEN NISSEN
forbundsformand